

[Kurt Hansen]

det forholder sig sådan, at arbejdsformidlingen overhovedet kan optræde neutralt. Det har arbejdsministeren til gengæld forsvaret ved utallige lejligheder og sagt: arbejdsformidlingen er skam en neutral instans. Jeg ved ikke, om ikke selv arbejdsministeren er begyndt at vakle en smule i sin tro på dette med neutraliteten. Vi ser jo, hvordan den statslige arbejdsformidling hjælper arbejdsgiverne med at sortere arbejdere, ja, direkte sortliste arbejdere. I Nyt fra Arbejdsdirektoratet, nr. 3, siger kontorchef i arbejdsdirektoratet Palle Lenzing således:

»Hvis en arbejdsgiver siger: »Hansen vil vi altså ikke have«, kan vi lige så godt lade være med at forsøge på at få Hansen ansat. Det ville være spildt ulejlighed. Sortlisteningen er da også accepteret af de faglige organisationer . . .«.

Vi ser også, hvordan arbejdsformidlingen giver arbejdsgiverne adgang til at gennemgå lister over de arbejdsløse og til at meddele, hvem virksomheden ikke ønsker at få ansat. Det så vi i forbindelse med B&W-sagen, hvor arbejdsformidlingen udleverede et materiale til B&W-ledelsen, som gjorde det muligt for B&W-ledelsen at sortere blandt dem, der ønskede at blive ansat dér, og hvad skete? Der var ca. 52, som B&W-ledelsen frasorterede.

Der er yderligere et citat af kontorchef Lenzing fra Nyt fra Arbejdsdirektoratet, nr. 3, det er værd at trække frem, hvor Palle Lenzing nemlig siger:

»Masser af virksomheder sortlister tidligere ansatte, og det erfarer arbejdsformidlingen daglig, når man diskuterer formidling med arbejdsgiverne.«

Arbejdsministeren har i et svar til mig lagt op til, at han hidtil har betragtet det udelukkende som et spørgsmål om at sikre arbejdsgiverne den bedst kvalificerede arbejdskraft. Men arbejdsministeren kan vel ikke se bort fra, at det er fagligt aktive, der ryger ud, som bliver sortlistede, og som ikke har mulighed for at få en ansættelse, fordi arbejdsformidlingen aktivt administrerer den sortlistning, som de private virksomheder har foretaget.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Allerede ved spørgsmålets udformning er det lagt til grund, at arbejdsformidlingen gør sig skyldig i sortlistning, og i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet er der henvist til

et skriftligt spørgsmål fra marts 1980 til mig om arbejdsformidlingens medvirken ved besættelsen af et større antal stillinger ved B&W, som også har været omtalt i Nyt fra Arbejdsdirektoratet.

Jeg vil gerne præcisere, hvad der forstås ved sortlistning, som er et arbejdsretligt begreb. Det kan forekomme, at en arbejdsgiverorganisation fører kartoteker over uønskede arbejdstagere med henblik på, at en arbejdsgiver ved antagelse af en arbejdstager kan få oplysninger om denne hos sin organisation. Hvis et sådant system indrettes således, at der gives oplysninger om den enkelte arbejdstager på en sådan måde, at arbejdsgiveren får det indtryk, at det ikke vil være velset hos hans organisation eller kolleger, hvis han ansætter vedkommende, er der tale om sortlistning. Hvis det er tilfældet, er der tale om en ikke retmæssigt varslet boykot, for hvilken der kan idømmes bod ved arbejdsretten. En sådan overenskomststridig adfærd kan arbejdsformidlingen naturligvis aldrig medvirke til.

Hvad angår arbejdsformidlingens konkrete anvisningsvirksomhed i forbindelse med besættelsen af stillingerne på B&W som omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, vil jeg gerne henvise til den udførlige redegørelse, som jeg tidligere har givet folketinget om den pågældende sag. Jeg skal her blot gentage, at den fremgangsmåde, der dengang blev brugt af arbejdsformidlingen, ikke var den sædvanlige, men at den bl. a. var aftalt med Metal i København under hensyn til de helt særlige forhold, der forelå i forbindelse med besættelsen af disse stillinger for B&Ws vedkommende.

Som det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, mener jeg ikke, at arbejdsformidlingen administrerer sortlistning, og jeg deler ikke de synspunkter, der er kommet til udtryk i Nyt fra Arbejdsdirektoratet, som jeg også tidligere har sagt fra denne talerstol.

Kurt Hansen (VS):

Arbejdsministeren deler ikke de synspunkter, der er kommet frem i Nyt fra Arbejdsdirektoratet, siger han. Ja men hvad har ministeren foretaget sig for at undersøge de faktiske forhold, der gør, at han kan betvivle de synspunkter, der bliver trukket frem af folk, der til daglig arbejder med tingene? Jeg vil